26. megállapítja, hogy Törökország és az EU hasonló kihívásokkal néznek szembe az energiaellátás területén; hangsúlyozza a Nabucco projekt fontosságát az EU energiaellátásának biztonsága szempontjából, és ezért felszólítja Törökországot, hogy kezdje meg a Nabucco kormányközi megállapodás gyors ütemű végrehajtását; hangsúlyozza, hogy közös külső energiastratégiát kell meghatározni, és meg kell nyitni a tárgyalások energiáról szóló fejezetét az energiaügyekben folytatott együttműködés további fokozása érdekében; sürgeti Törökországot, hogy ratifikálja az Energia Charta Egyezmény kereskedelmi módosítását, és arra ösztönzi, hogy fektessen be megújuló energiaforrásainak óriási potenciáljába;

27. megállapítja, hogy a GATS 4 keretében folyamatosan felmerülő vízumproblémák jelentősen korlátozzák a török üzletemberek és tehergépjármű-sofőrök EU-ba való belépését; kiemeli az Európai Bíróság e kérdésre vonatkozó, egymást következő ítéleteit, és felszólítja a Bizottságot, hogy gondoskodjon arról, hogy a tagállamok tartsák tiszteletben ezeket az ítéleteket; felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy újra vizsgálják meg a vízumeljárásokat a kereskedelmi akadályok felszámolása érdekében;

28. sajnálatosnak tartja, hogy még mindig nem léptek hatályba azok a jogszabályok, amelyek – az uniós előírásokkal, valamint a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet vonatkozó egyezményeivel összhangban – biztosítják a szakszervezeti jogok, különösen a szakszervezetek létrehozásához, a sztrájkhoz és a kollektív tárgyalásokhoz való jog teljes körű tiszteletben tartását;

29. sürgeti Törökországot, hogy kerülje azt a megkülönböztető gyakorlatot a külföldi vállalkozásokkal szemben, hogy a közbeszerzési eljárásokban a török ajánlattevőknek 15 %-os árelőnyt biztosít; felhívja Törökországot, hogy csatlakozzon a WTO kormányzati beszerzésekre vonatkozó megállapodásához;

30. hangsúlyozza, hogy a hamisított – többek között gyógyszerészeti és kozmetikai – termékek problémát jelentenek az EU és Törökország közötti gazdasági kapcsolatokban, és csökkentik Törökország vonzerejét a közvetlen külföldi befektetések szempontjából; arra biztatja Törökországot, hogy az EU-val fennálló kereskedelmi kapcsolatok ösztönzése érdekében hatékonyan hajtsa végre az új szellemi tulajdonjogi jogszabályt; hangsúlyozza, hogy a saját szellemi tulajdonjogi rendszer kidolgozásakor nagyobb egyensúlyt kell teremteni a szellemi tulajdonra vonatkozó nemzetközi jog követelményei és a belföldi gazdaságfejlesztési szükségletek között;

31. megállapítja, hogy a török vállalkozások 99 %-a kkv, és azok a törökországi munkalehetőségek 70 %-át biztosítják; arra ösztönzi Törökországot, hogy javítsa a kkv-k finanszírozáshoz való hozzáférését; üdvözli Törökország kilencedik fejlesztési tervét, amely a kkv-k versenyképességének növeléséhez létfontosságú K+F kiadásokra összpontosít;

32. üdvözli, hogy a népszavazáson az alkotmányos reformokat támogató eredmény született;

33. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a törökországi kormánynak.

A biológiai sokféleség megőrzését célzó uniós jogszabályok

P7_TA(2010)0325

Az Európai Parlament 2010. szeptember 21-i állásfoglalása a biológiai sokféleség megőrzését célzó uniós jogszabályok végrehajtásáról (2009/2108(INI))

(2012/C 50 E/03)

Az Európai Parlament,

— tekintettel „A biológiai sokféleség csökkenésének megállítása 2010-ig és azon túl: az ökoszisztéma-szolgáltatások fenntartása az emberi jólét érdekében” című bizottsági közleményre (COM(2006)0216),

— tekintettel az Európai Közösség biológiai sokféleségre vonatkozó cselekvési terve végrehajtásának félidejű értékeléséről szóló bizottsági közleményre (COM(2008)0864),

2010. szeptember 21., kedd

— tekintettel „A biológiai sokféleséggel kapcsolatos lehetséges uniós koncepciók és célkitűzések a 2010 utáni időszakra” című bizottsági közleményre (COM(2010)0004),

— tekintettel az élőhelyvédelmi irányelv 17. cikkében előírt, az élőhelytípusok és fajok védettségi helyzetéről szóló bizottsági jelentésre (COM(2009)0358),

— tekintettel a vadmadarak védelméről szóló, 1979. április 2-i 79/409/EGK tanácsi irányelvre (madárvédelmi irányelv) ([1]), továbbá a természetes élőhelyek, valamint a vadon élő állatok és növények védelméről szóló, 1992. május 21-i 92/43/EGK tanácsi irányelv (élőhelyvédelmi irányelv) ([2]) végrehajtásáról szóló 2001. január 17-i európai parlamenti állásfoglalásra ([3]),

— tekintettel a Környezetvédelmi Tanács „Az Európai Unió biológiai sokféleséggel kapcsolatos cselekvési terve végrehajtásának félidős értékelése – Az invazív idegen fajokra vonatkozó európai uniós stratégia felé” című, 2009. június 25-i következtetéseire,

— tekintettel a Tanács 2010. január 26–27-én Madridban tartott nem hivatalos ülésére, amelyen elfogadták az úgynevezett Cibeles-prioritásokat, valamint a Környezetvédelmi Tanács 2010. március 15-i, a 2010 utáni biológiai sokféleségről szóló következtetéseire az uniós és globális elképzelések és célok, valamint a nemzetközi hozzáférés és a terhek megosztására vonatkozó rendszer tárgyában,

— tekintettel az Európai Tanács 2010. március 25–26-i következtetéseire, különösen annak (14) bekezdésére,

— tekintettel a biológiai sokféleség csökkenésének 2010-ig történő megállításáról szóló, 2007. május 22-i állásfoglalására ([4]),

— tekintettel a 2001-es göteborgi európai csúcstalálkozóra, ahol egy fenntartható fejlődési stratégia részeként megegyeztek a biológiai sokféleség csökkenésének 2010-ig történő megállításában,

— tekintettel az ökoszisztémák és a biológiai sokféleség gazdaságtanáról (TEEB) szóló tanulmányra (http://www.teebweb.org/),

— tekintettel a Bizottság „Az invazív fajokról szóló stratégia felé” című közleményére (COM(2008)0789),

— tekintettel az Európai Unió integrált tengerpolitikájáról szóló kék könyvre (COM(2007)0575 és SEC(2007)1278), valamint a közös halászati politika reformjára vonatkozó jelenlegi előkészítési munkákra,

— tekintettel a természet és a biológiai sokféleség védelmét célzó – és a KAP állapotfelmérésének részét képező –intézkedésekre, továbbá a KAP jelenleg is tárgyalt reformja által kínált lehetőségekre,

— tekintettel az élőhelyek védelméről szóló tanácsi irányelv nemzeti végrehajtásáról szóló, a C. Tematikus Osztály által készített, 2009-es – PE 410.698 számú – tanulmányban független szakértők által az élőhelyvédelmi irányelv alkalmazásával kapcsolatban tett megállapításokra, különös tekintettel a projektekkel szembeni egyéb lehetőségek és a projektek halmozott hatásai értékelésének hiányára, a nem megfelelő területkezelésre, valamint – amennyiben kiegészítő intézkedésekről születik döntés – az ilyen intézkedések értékelésének hiányára és arra, hogy ha egyáltalán elvégzik őket, akkor is gyakran túl későn,

— tekintettel arra, hogy az ENSZ 2010-et a biológiai sokféleség nemzetközi évévé nyilvánította,

— tekintettel a veszélyeztetett vadon élő állat- és növényfajok nemzetközi kereskedelméről szóló egyezmény (CITES) részes felei konferenciája (COP 15) 2010. március 13–25. között Dohában (Katar) tartott 15. ülésének eredményeire,

— tekintettel a részes felek soron következő ötödik konferenciájára, amely a biológiai biztonságról szóló cartagenai jegyzőkönyv részes feleinek találkozójaként (COP-MOP 5) szolgál, valamint az ENSZ biológiai sokféleségről szóló egyezményét (CBD) aláíró felek konferenciájára,

([1]) HL L 103., 1979.4.25., 1. o. Legutóbb a 2006/105/EK irányelvvel (HL L 363, 2006.12.20., 368. o.).módosított irányelv.
([2]) HL L 206., 1992.7.22., 7. o. A legutóbb a 2006/105/EK irányelvvel módosított irányelv.
([3]) HL C 262., 2001.9.18., 132. o.
([4]) HL C 102 E., 2008.4.24., 117. o.

— tekintettel az Európai Környezetvédelmi Ügynökségnek a biológiai sokféleséggel kapcsolatban 2010-re kitűzött célok teljesítéséről szóló 4/2009. sz. jelentésére, és különösen annak „SEBI 2010 biológiai sokféleségi mutató" című mellékletére,

— tekintettel az „Iránymutatás a tengeri környezetben a Natura 2000 hálózat létrehozásáról – Az élőhely-védelmi és a madárvédelmi irányelvek alkalmazása" című, iránymutatásokról szóló bizottsági dokumentumra (2007. május),

— tekintettel az EU 2020 stratégiára,

— tekintettel az ENSZ biológiai sokféleség globális kilátásairól szóló harmadik dokumentumára,

— tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,

— tekintettel a Környezetvédelmi, Közegészségügyi és Élelmiszer-biztonsági Bizottság jelentésére, valamint a Halászati Bizottság és a Petíciós Bizottság véleményére (A7-0241/2010),

A. mivel az európai szabályozásnak – a vízügyi keretirányelvhez (2000/60/EK irányelv) vagy a tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelvhez (2008/56/EK irányelv) hasonlóan – hatással kell lennie a biológiai sokféleségre;

B. mivel a Bizottság közleményéből egyértelművé vált, hogy az EU nem érte el a biológiai sokféleségre vonatkozó 2010-es célkitűzést;

C. mivel az élőhelyvédelmi irányelv védelme alatt álló fajok és élőhelytípusok állapotfelmérése rámutat, hogy a fajok és élőhelytípusok többsége kedvezőtlen védettségi állapotban van, és a kipusztulás aránya nyugtalanítóan magas, egyes becslések szerint a sokféleségi ráta mutatója 30 százalékkal csökkent az elmúlt 40 évben, továbbá a biológiai sokféleség túlzott mértékű romlásának kiváltó okai nem mutatják az enyhülés semmilyen jelét; mivel az uniós érdekeltségű élőhelyeket és a fajokat potenciálisan fenyegeti az emberi eredetű éghajlatváltozás; mivel a tudósok feltételezése szerint számos faj nincs is regisztrálva, következésképpen a biológiai sokféleség nem is becsülhető fel teljes egészében;

D. mivel számos tényező megakadályozta az EU-t abban, hogy elérje a 2010-es célkitűzéseit, például a biológiai sokféleség csökkenését okozó tényezők sikertelen felismerése és kezelése, a jogszabályok nem teljes körű végrehajtása, az ágazati politikákba történő hiányos és gyenge beépítése, nem kielégítő tudományos ismeretek és az adatok hiánya, a politikai akarat hiánya, az elégtelen finanszírozás, konkrét – például az invazív idegen fajokkal kapcsolatos – problémák kezelésére hivatott kiegészítő, hatékonyan célzott eszközök hiánya;

E. mivel a biológiai sokféleség mint a világ természeti tőkéje az általa nyújtott ökoszisztéma-szolgáltatásokon keresztül közvetve és közvetlenül egyaránt nélkülözhetetlen az ember földi életéhez és a társadalmak jólétéhez; mivel a biológiai sokféleség központi szerepet tölt be az éhség ellen és az élelmezésbiztonságért folytatott globális küzdelemben; mivel a biológia sokféleség megőrzése és fenntartható használata az éghajlatváltozás enyhítésének és az ahhoz való alkalmazkodásnak egyik előfeltétele;

F. mivel a biológiai sokféleség az emberiség fejlődésének mással nem helyettesíthető talapzata, amelynek elveszítése és a hozzá kapcsolódó természeti örökség megfogyatkozása egyenlőtlenségeket eredményez, továbbá az éghajlatváltozással kapcsolatos tétlenségből adódó költségekkel azonos léptékű, jelentős gazdasági és jóléti veszteségekhez vezet;

G. mivel „Az ökoszisztémák és a biológiai sokféleség gazdaságtana (TEEB)" című tanulmány is megerősíti, hogy a biológiai sokféleség csökkenése jelentős gazdasági és jóléti veszteségekhez vezet;

H. mivel az Eurobarométer egyik közelmúltbeli tanulmánya kimutatja, hogy az uniós polgárok túlnyomó része nincs tisztában a biológiai sokféleség fogalmával és a csökkenésével járó következményekkel;

I. mivel a fajok kihalása a más növény- és állatfajok fennmaradásához nélkülözhetetlen táplálékláncmegszakadásához vezethet, amelyek létfontosságúak az élelmiszertermelés, az éghajlati tényezőkhöz való alkalmazkodás, a külső tényezőkkel szembeni ellenállás és a genetikai értékek megőrzése szempontjából,

2010. szeptember 21., kedd

Általános észrevételek

1. komolyan aggasztja a biológiai sokféleség emberi tevékenység által okozott csökkenésének igen gyors üteme, ami – ha az elmúlt évtizedekhez hasonlóképpen folytatódik – 2050-re rendkívül elszegényedett és visszafordíthatatlanul károsodott természetet hagy örökül, valamint hangsúlyozza, hogy a működő ökoszisztémák létezésünk alapvető követelményei;

2. hangsúlyozza, hogy a biológiai sokféleség a jó környezeti állapot legfontosabb mutatója;

3. tudatában van annak, hogy a biológiai sokféleség csökkenése megállításának kudarca elfogadhatatlan nemcsak morális, hanem ökológiai és gazdasági szempontból is, tekintve, hogy ez megfosztja a jövő generációit egy gazdag, természetes biológiai sokféleség ökoszisztémához kapcsolódó szolgáltatásaitól és jóléti vonatkozásaitól; felszólítja ezért a Bizottságot és a tagállamokat, hogy mind bel-, mind külkapcsolataikban javítsák a biológiai sokféleséggel kapcsolatos irányítást és megfelelést;

4. tudatában van továbbá annak, hogy az élelmiszerválság, a biológiai sokféleség csökkenése és az éghajlatváltozás hármas válságának sikeres kezelése egységes megközelítést és teljes egészében a szegénység és az éhínség leküzdésére, valamint az éghajlatváltozás csökkentésére és az ahhoz való alkalmazkodásra irányuló stratégiákba illeszkedő, biológiai sokféleségre vonatkozó jövőbeli uniós stratégiát igényel;

5. elismeri, hogy a nem kormányzati szervezetek – helyszíni szereplőkként – jelentős szerepet töltenek be a biológiai sokféleség megóvásában a döntéshozatali folyamatban való közreműködés tekintetében, valamint a nyilvánosság tudatosságának felkeltésében;

6. 5a. hangsúlyozza, hogy a folyamatban lévő tanulmányok – például „Az ökoszisztémák és a biológiai sokféleség gazdaságtana (TEEB)" című tanulmány – becslése szerint a biológiai sokféleség csökkenéséből származó jóléti veszteség jelenleg mintegy 50 milliárd eurós (a GDP valamivel 1 %-a alatti) összeget tesz ki évente, amely 2050-re 14 trillió euróra vagy a becsült GDP 7 %-ára fog emelkedni;

7. mindazonáltal egyetért „Az ökoszisztémák és a biológiai sokféleség gazdaságtana (TEEB)" című tanulmányban foglaltakkal, miszerint a biológiai sokféleség gazdasági értékének mérését módszertani korlátok akadályozzák, és azoknak nem szabad beárnyékolniuk a biológiai sokféleség megőrzésének etikai és generációközi szempontjait;

8. rendkívül aggasztónak tartja a nemzetközi politikai napirendben a biológiai sokféleség csökkenésének megállításával kapcsolatos sürgősségérzet hiányát;

Az EU és a biológiai sokféleség

9. mélyen sajnálja, hogy a 2001-ben Göteborgban megállapított, a biológiai sokféleség csökkenésének 2010-ig történő megállítására vonatkozó uniós célkitűzés nem vált valóra, valamint osztja a számos petícióbenyújtó aggodalmát;

10. üdvözli a Bizottság „A biológiai sokféleséggel kapcsolatos lehetséges uniós koncepciók és célkitűzések a 2010 utáni időszakra" című közleményét;

11. üdvözli továbbá a 2010. március 15-i Környezetvédelmi Tanács biológiai sokféleségre vonatkozó következtetéseit, beleértve azt az új kiemelt célkitűzést, melynek értelmében az EU-ban a biológiai sokféleség csökkenését és az ökoszisztéma-szolgáltatások romlását 2020-ig meg kell állítani és azokat a lehetőségek keretein belül helyre kell állítani, figyelemmel a biológiai sokféleség természetes változására, emellett üdvözli az Európai Tanács 2010. március 25–26-i következtetéseit, amelyek megerősítik a biológiai sokféleség csökkenése és az ökoszisztéma pusztulása folyamatos tendenciái visszafordításának sürgős szükségességét;

12. úgy véli, hogy a biológiai sokféleség csökkenésének megállítása a 2020-ra kitűzött célok abszolút minimumát jelenti;

13. rámutat a biológiai sokféleség és az ökoszisztéma helyreállítását célzó, már folyamatban lévő értékes kezdeményezésekre és hiszi, hogy eme helyreállítási tevékenységeknek is a 2020-ra kitűzött legfőbb célok részét kell képezniük;

14. úgy véli, hogy alapos környezeti, gazdasági és társadalmi hatástanulmányra van szükség akkor, ha az ilyen adatok hiányoznak;

15. a biológiai sokféleség és az ökoszisztéma-szolgáltatások globális jellegére, valamint a fenntartható fejlődésnek, a szegénység és az éhínség csökkentésének, valamint az egészség és az emberi jólét javításának átfogó célkitűzéseit illetően játszott létfontosságú szerepükre tekintettel meggyőződése, hogy az EU jövőbeli stratégiájának fokoznia kell a biológiai sokféleség csökkenésének megakadályozására irányuló uniós nemzetközi erőfeszítéseket is, hiszen a TEE-hez hasonló tanulmányok elegendő bizonyítékkal szolgáltak arra, hogy ennek véghezvitele költséghatékony és megvalósítható, s ekként eredményesebben hozzájárulnak a millenniumi fejlesztési célok 2015-re történő eléréséhez;

16. hangsúlyozza emellett azt is, hogy a biológiai sokféleség védelmét és javítását célzó politika részeként az invazív idegen fajok problémájának kezeléséhez közös uniós stratégiára van szükség; és rámutat a közlekedési-szállítási folyosók és az idegenhonos fajok tömeges betelepülése közötti különösen szoros összefüggésre;

Natura 2000

17. 11. elismeri, hogy a Natura 2000 jogszabályok helyes végrehajtása jelentős szerepet tölt be a biológiai sokféleségre vonatkozó uniós célkitűzések, valamint az éghajlatváltozással és a fenntartható fejlődéssel kapcsolatos célkitűzések elérésében; e tekintetben rendkívül fontosnak tartja, hogy a földterület használóival a NATURA 2000 megvalósítása terén folytatott jövőbeli együttműködés alapjaiban erősödjön meg és együttműködésen alapuljon; hangsúlyozza, hogy a Natura 2000 megközelítés már figyelemre méltó sikereket ért el;

18. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy maradéktalanul hajtsák végre az élőhelyvédelmi irányelv 6. cikkét;

19. továbbra is aggodalommal tölti el a Natura 2000 jogszabályok teljes körű és alapos végrehajtása, annak ellenére, hogy néhány tagállam kedvező és kézzelfogható eredményeket ért el számos faj védettségi helyzete terén; sürgeti a tagállamokat, hogy kezeljék kiemelt prioritással a Natura 2000 végrehajtását;

20. üdvözli, hogy a Natura 2000 hálózat képviseli az EU (szárazföldi) területének 18 %-át, valamint a megőrzési intézkedések vagy a gazdálkodási tervek kialakítása terén elért korai előrehaladást; aggállyal tölti el, hogy a tagállamok nem tartják tiszteletben az irányelvekben megállapított határidőket; ennélfogva sürgeti a tagállamokat, hogy haladéktalanul tegyenek lépéseket a madárvédelmi és az élőhelyvédelmi irányelvek teljes körű végrehajtására;

21. kifejezi aggodalmát amiatt, hogy nem történt előrehaladás a Natura 2000 hálózat tengeri környezetben történő létrehozásában, és felkéri a Bizottságot és a tagállamokat, hogy gyorsítsa fel az ehhez szükséges eljárásokat;

22. felhívja a Bizottságot, hogy fogadja el a védett tengeri területek modellértékű hálózatát, amely lehetővé teszi a környezetvédelem és a fenntartható halászat összeegyeztetését; kéri a Bizottságot, hogy tegyen rendszeresen jelentést az élőhely- és a madárvédelmi irányelv végrehajtása terén a tagállamok által elért haladásról, különös tekintettel a Natura 2000 hálózat tengeri környezetben való megvalósítására, mivel jelenleg a védett területek kevesebb mint 10 %-a tenger, továbbá hogy tegyen jelentést a tagállamok jelentési és nyomon követési kötelezettségének alakulásáról;

23. rámutat, hogy a biológiai sokféleségre vonatkozó uniós szabályozás keretében a tengeri fajok és élőhelyek alacsonyabb szintű védelemben részesülnek mint a szárazföldi fajok és élőhelyek, ezért felhívja a Bizottságot, hogy mérje fel a szabályozás és végrehajtásának hiányosságait és hozzon létre olyan védett tengeri területeket, ahol a gazdasági tevékenységek, többek között a halászat, fokozottabban ökoszisztéma-alapú területkezelésen alapulnak;

24. rámutat továbbá, hogy az Unió körüli regionális tengerekre vonatkozó egyezmények, mint például az OSPAR, a HELCOM és a Barcelona, fontos keretet biztosítanak a tengeri ökoszisztémák védelme szempontjából;

25. úgy véli, hogy a tagállamoknak lehetőséget kell biztosítani arra, hogy az uniós jogszabályokban előírt fellépéseken túlmenően is foganatosíthassanak kezdeményezéseket a tengeri biodiverzitás védelme érdekében;

26. emlékeztet arra, hogy az egységes Natura 2000 létrehozása a vadon élő növények és állatok számára kiemelkedő fontosságú tájjellemzők fenntartását teszi szükségessé; felszólítja ezért a Bizottságot és a tagállamokat, hogy tevékenyen vegyenek részt az – akár szárazföldi, akár tengeri – védett területek, valamint a magas természeti értékkel bíró mezőgazdasági területek összekapcsolhatóságának fenntartásában és fejlesztésében;

27. alátámasztja az Európai Környezetvédelmi Ügynökség eredményeit, amikor kimondja: „az EU élőhely-irányelve által védett fajok és élőhelyek megőrzése tekintetében kialakult helyzet aggodalomra ad okot", valamint, hogy „nem a biodiverzitás szigeteinek megőrzésére kellene összpontosítanunk minden erőnket, miközben a természet mindenhol máshol eltűnik", mivel ez tükrözi az európai polgárok által az Európai Parlament számára eljuttatott petícióikban oly sokszor kifejezett véleményt;

28. emlékezteti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a tengeri stratégia irányelv nem korlátozza a védett tengeri területeket a NATURA 2000-re, ezért kéri, hogy egy egységes és átfogó hálózat létrehozása érdekében a tagállamok és a Bizottság vegye figyelembe és kapcsolja össze az összes védett tengeri területet, ideértve a regionális tengerekre vonatkozó egyezmények által kijelölt területeket is;

29. tudomásul veszi, hogy az EU környezetvédelmi jogszabályaiban rögzített szubszidiaritás bizonyos mértékben megkerülhetetlen, ugyanakkor aggasztja, hogy ennek mértéke a tagállamok részéről visszaélésekhez vezethet a végrehajtás során; sajnálatát fejezi ki a tagállamok közötti szembeötlő különbségek miatt, például a Natura 2000 területek „külső hatása", bizonyos „meglévő tevékenységek" csoportos mentessége vagy az elővigyázatossági elv alkalmazása vonatkozásában; kéri, hogy amennyiben ilyen szembeötlő különbségek kerülnek megállapításra, történjen meg annak az ellenőrzése, hogy a szóban forgó tagállamokban nincsenek-e érvényben olyan alkalmazások, amelyek a biológiai sokféleséggel kapcsolatban kitűzött célok hatékony elérését akadályozzák;

30. a tagállamok közötti fenti különbségekre tekintettel felkéri a Bizottságot, hogy az irányelvekre vonatkozóan szükség esetén további pontosítást vagy útmutatást adjon; a legideálisabb megközelítést az, ha ezeket pontosításokat vagy útmutatásokat bevált gyakorlatokra alapozzák és/vagy bevált gyakorlatokkal szemléltetik;

31. hangsúlyozza annak jelentőségét, hogy a biológiai sokféleséggel kapcsolatban a természetre irányuló elővigyázatosság elvét a Bíróság döntéseivel összhangban hajtsák végre;

32. ösztönzi a tagállamokat annak biztosítására, hogy – a Natura 2000-rel kapcsolatos jogszabályok megfelelő végrehajtásának garantálása érdekében – a környezeti hatásvizsgálatok és a stratégiai környezetvédelmi értékelések megfelelő minőségűek legyenek a biológiai sokféleséget illetően;

33. felszólít a környezetvédelmi hatásvizsgálatokról szóló irányelv megerősítésére, és célkitűzéseinek megszorítóbb jellegű értelmezésére a biológiai sokféleséggel kapcsolatos nettó veszteség elkerülése és – amennyiben lehetséges – eredmények elérése érdekében, felszólít továbbá a projektek biológiai sokféleségre gyakorolt hatásainak, valamint a kárenyhítési intézkedések hatékonyságának folyamatos nyomon követése tekintetében különös követelmények bevezetésére, az ezen információkhoz való hozzáférésre és a végrehajtásra vonatkozó megfelelő rendelkezések előírásával együtt;

34. úgy véli, hogy a határokon átnyúló megfelelő együttműködés jelentős előnyökkel járhat a Natura 2000-rel kapcsolatos célkitűzések teljesítését illetően;

35. ezenkívül aggodalmának ad hangot a határokon átnyúló műveletek hiánya miatt, ami pedig ugyanazon terület eltérő megközelítéseit is eredményezheti, valamint hangsúlyozza e tekintetben a már meglévő eszközök – például az európai területi együttműködési csoportosulások (EGTC) jogi eszköze – igénybe vételének hasznosságát;

36. sürgeti a Bizottságot, hogy a biológiai sokféleségre vonatkozó jövőbeli stratégiájában és a Natura 2000 keretében fokozottabban összpontosítson az ökoszisztéma-szolgáltatásokra, ezzel egyidejűleg pedig alapozza a stratégiát a fajok és élőhelyeik kedvező védettségi helyzetének elérésére, és fokozza az arra irányuló erőfeszítéseket;

Egyéb politikai területekbe való beépítés

37. meggyőződése, hogy a Natura 2000 szárazföldi és tengeri hálózata a biológiai sokféleség megőrzésének nem az egyedüli uniós eszköze, de egyúttal az EU biológiai sokféleséggel kapcsolatos politikájának sikeréhez integráltabb megközelítésre van szükség;

38. ezért felszólítja a Bizottságot, hogy biztosítsa a biológiai sokféleség fokozottabb érvényesítését a többi uniós politika – nevezetesen a mezőgazdaság, az erdőgazdálkodás, a halászat, a regionális és kohéziós politika, a közlekedés, az idegenforgalom, a fejlesztési együttműködés, a kutatás és innováció – területén is, hogy azok kölcsönösen erősítsék egymást, valamint hogy erősítse az ágazati politikák és az Európai Unió költségvetési politikái közötti összhangot; hangsúlyozza, hogy különösen a közös agrárpolitikában, a regionális politikában és a közös halászati politikában igen nagy lehetőségek kínálkoznak a biológiai sokféleség támogatására;

39. rámutat a vízgazdálkodás és a biológiai sokféleség között fennálló összefüggésre, amely elengedhetetlen összetevője az élet megőrzésének és a fenntartható fejlődésnek;

40. azon a véleményen van, hogy a mezőgazdasági termelők létfontosságú szerepet játszanak a biológiai sokféleséggel kapcsolatos uniós célkitűzések megvalósításában; rámutat, hogy 1992-ben lendületet kapott a biológiai sokféleség védelmének a közös agrárpolitikába (KAP) való integrálása, valamint hogy később a 2003-as reform vezetett be olyan intézkedéseket, mint a keresztmegfelelés, a mezőgazdasági üzemek egységes támogatása (szétválasztás), valamint a vidékfejlesztés, amelyek előnyösek a biológiai sokféleség szempontjából;

41. aggodalmának ad hangot ugyanakkor amiatt, hogy az uniós mezőgazdasági termelők továbbra is képesek-e jó minőségű termékek versenyképes előállítására; úgy véli, hogy a KAP reform keretében megfelelően díjazni kell az uniós mezőgazdasági termelőket a biológiai sokféleséggel kapcsolatos uniós célkitűzés elérésére tett erőfeszítéseik miatt;

42. rámutat, hogy Európában a mezőgazdasági és erdőgazdasági hasznosítás jelentősen hozzájárult a napjainkban védendőnek tekintett fajok és élőhelyek sokszínűségéhez, illetve a mezőgazdasági tájkép változatosságához; ezért hangsúlyozza, hogy az EU-ban hosszú távon csak a mezőgazdasági és erdőgazdasági hasznosítás révén biztosítható a mezőgazdasági tájkép fenntartása és a biológiai sokféleség megőrzése;

43. üdvözli az arra irányuló korábbi kísérleteket, hogy a környezetvédelmi megfontolásokat szervesen beépítsék a közös agrárpolitikába (KAP), például az agrár-környezetvédelmi intézkedések bevezetése, továbbá jó mezőgazdasági és környezeti feltételek biztosítása révén; felszólítja a Bizottságot, hogy az EU-ban a teljes mértékben fenntartható gazdálkodás elérése céljából használja fel a KAP reformját ezen irányzatok további megerősítésére, ezáltal a természetre nézve meglévő előnyöket téve vezérelvvé, például az ökológiai szolgáltatások vagy a jól meghatározott közjavak biztosítása fejében nyújtott ellentételezés bevezetése révén, beleértve az ökológiai szempontból érzékeny területeken – például a Natura 2000 területein – folyó fenntartható gazdálkodást, annak biztosítása érdekében, hogy a fenntartható gazdálkodás a jövőben finanszírozásban részesüljön, és amennyiben léteznek helyes gyakorlatok, azokat megfelelően jutalmazzák és ösztönözzék, valamint hogy a mezőgazdasági termelőket ne érje sem pénzügyi, sem másmilyen hátrány, és ezáltal megteremtődjenek a feltételei annak, hogy a gazdálkodók a jövőben is hozzájárulhassanak a biológiai sokféleséghez;

44. felszólítja a Bizottságot, hogy fokozottan ügyeljen minden olyan európai rendelet és irányelv betartására, amely kifejezetten a biodiverzitás megőrzését szolgálja;

45. megállapítja, hogy az Európai Unió az uniós agrárpolitika keretében a kölcsönös megfeleltetés alapján a biológiai sokszínűséget szolgáló szabályokat állapított meg; sajnálatát fejezi ki azonban amiatt, hogy sok esetben uniós szinten nem kerül sor e szabályok egységes alkalmazására és ellenőrzésére;

46. tudatában van annak, hogy a területhasznosítási politika a természet megőrzésének másik kulcsfontosságú eleme, és sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat, hogy továbbra is javítsák a biológiai sokféleséggel kapcsolatos szempontoknak a helyi és regionális szintű döntéshozatali folyamatokba való beépítését a területhasznosítási és a területi politikával – többek között a regionális és kohéziós politikával – kapcsolatos kérdésekben;

47. hangsúlyozza, hogy a területgazdálkodás és a biodiverzitás megőrzése nem zárja ki egymást, és hogy az integrált gazdálkodás a biológiai sokféleség számára élőhelyeket teremt;

48. hangsúlyozza, hogy fontos megakadályozni és visszafordítani a termesztett növényfajok és fajták sokféleségének csökkenését, ami az emberi és állati táplálkozást meghatározó genetikai bázis eróziójához vezethet; hangsúlyozza, hogy elő kell mozdítani a bizonyos területekre jellemző hagyományos mezőgazdasági fajták használatát;

2010. szeptember 21., kedd

49. figyelemmel a mezőgazdasági és állattenyésztési genetikai sokféleség gazdasági, szociális és környezetvédelmi értékére, sürgeti a Bizottságot, hogy határozzon meg egyedi, prioritást élvező célokat a genetikai sokféleség és a bennszülött fajok csökkenésének megállítására; felszólít továbbá a „bennszülött" és a „nem bennszülött" fajták fogalmának meghatározására, valamint a megőrzésükre szolgáló intézkedések meghozatalára;

50. úgy véli, hogy a KAP-nak – az Európai Unió által finanszírozott kiegészítő területalapú támogatás révén – ellentételezést kell biztosítania azon mezőgazdasági termelők számára, akik kiegészítő ökoszisztémajelegű szolgáltatásokat nyújtanak a biológiai sokféleség megőrzése érdekében; újólag megismétli a „bónusz" feltételrendszerre irányuló kérését, amely révén a mezőgazdasági termelőknek bónuszpontok adhatók, ha a jó mezőgazdasági és ökológiai állapot fenntartására irányuló kötelezettségeik teljesítésén felül a biológiai sokféleséget előmozdító tevékenységeket végeznek;

51. megállapítja, hogy a környezetvédelmi jogszabályok keretében nagy előrehaladást értek el, mint pl. az integrált növényvédelem bevezetése és a növényvédő szerekre vonatkozó új uniós jogszabályok, ami olyan növényvédelmet tesz lehetővé, amely célzottan a károsító szervezetekre hat, és ezáltal védi a hasznos szervezeteket;

52. üdvözli a közös halászati politika jelenleg előkészítés alatt álló reformját és felszólítja a Bizottságot, hogy a jövőbeli jogalkotási javaslataiban általánosan érvényesítse a biológiai sokféleségre vonatkozó kritériumokat; ezen túlmenően ragaszkodik ahhoz, hogy a halászat lehetséges alternatívájaként fenntartható akvakultúrás mintákat alakítsanak ki az akvakultúra számára fenntartható jövő kialakításáról szóló bizottsági közleményben (COM(2009)0162) javasolt irányvonalak mentén és az Európai Parlament 2010. július 17-i álláspontját figyelembe véve;

53. rámutat, hogy a biológiai sokféleség megőrzésére vonatkozó célkitűzések megvalósításának legfőbb eszközei – az élőhely- és a madárvédelmi irányelven túlmenően – a part menti vizekről szóló vízügyi keretirányelv és az egyéb tengeri vízterületekről szóló tengervédelmi stratégiai keretirányelv;

54. úgy véli, hogy a közös halászati politika egyik fő célkitűzésének a járulékos fogások csökkentésének kell lennie, és felhívja a Bizottságot, hogy állapítsa meg a járulékos fogások okait, és dolgozzon ki azokra egyedi megoldásokat, elsősorban a több fajra vonatkozó vagy biomassza-kvóták, a szelektáló halászfelszerelések – négyzetes szemű háló – és a halállomány területi kezelésének bevezetésével;

55. úgy véli, hogy a regionális halászati szervezetek felelősek a halászterületek fenntartásáért és a felelősségteljes nyílttengeri halászatért; úgy véli ezért, hogy feltétlenül meg kell erősíteni hatáskörüket, különösen ami az ellenőrzést és a visszatartó célú büntetéskiszabást illeti, és hogy elsősorban a regionális halgazdálkodási szervezetek feladata bizonyos kereskedelmi szempontból fontos tengeri fajok állományának kezelése és a fogási tanúsítványok használatának megkövetelése;

56. hangsúlyozza, hogy további lépésekre van szükség a tengerparti övezetek integrált kezelését és a tengeri területrendezést illetően, mivel ezek fontos szerepet tölthetnek be a részvételen alapuló ökoszisztémás megközelítésben, biztosítva a tengeri és tengerparti források megőrzését és fenntartható kezelését, ugyanakkor tiszteletben tartva a természeti folyamatokat és az ökoszisztéma teherbíró képességét;

57. tekintettel a vízi biológiai sokféleség jelentős mértékű hanyatlására és az édesvízi ökoszisztémák pusztulására, hangsúlyozza a vízügyi keretirányelv teljes körű végrehajtása biztosításának fontosságát, és hangsúlyozza, hogy a vízgyűjtő-gazdálkodási tervek elkészítése során foglalkozni kell a biológiai sokféleség pusztulásával;

58. sürgeti a tagállamokat, hogy oly módon tervezzék meg erdészeti politikáikat, hogy azok maradéktalanul figyelembe vegyék az erdők szerepét, amelyet a biológiai sokféleség megőrzése, a talajmegtartás és -képződés, a szénmegkötés, a levegőtisztítás és a polgárok kikapcsolódása terén betöltenek;

59. üdvözli a Bizottságnak „Az erdőirtás és az erdőpusztulás okozta kihívások kezelése az éghajlatváltozás és a biodiverzitás csökkenése elleni küzdelemben" című közleményét (COM (2008)0645 végleges), amely felszólít a világ erdőtakarója csökkenésének legkésőbb 2030-ig történő megállítására;

60. felhívja a figyelmet arra a tényre, hogy növekszik a növényi üzemanyagok iránti kereslet és ennek következtében erősödik a nyomás, hogy egyre többet állítsanak elő, ami az élőhelyek és az ökoszisztémák, többek között a vizes élőhelyek és az erdők romlásán és átalakulásán keresztül veszélyezteti a biológiai sokféleséget, különösen a fejlődő országokban;

61. hangsúlyozza, hogy a biológiai sokféleség csökkenése és az éghajlatváltozás kezelésével szembeni óriási igényekkel és kihívásokkal arányban növelni kell a környezetre és a biológiai sokféleségre irányuló kutatások költségvetését a 8. keretprogramban;

62. megállapítja, hogy a Tanács 2009. október 21-i következtetéseinek 8. pontja felszólítja a Bizottságot, hogy végezze el sürgősen a hátrányos környezeti hatásokkal járó támogatások ágazatonkénti felülvizsgálatát; felszólítja a Bizottságot, haladéktalanul cselekedjen e következtetésekkel kapcsolatban annak elkerülése érdekében, hogy olyan politikák részesüljenek támogatásban, amelyek negatív hatást gyakorolnak az európai biológiai sokféleségre;

63. felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy használják a 7. környezetvédelmi cselekvési program előkészítő szakaszát az EU-ban a biológiai sokféleséggel kapcsolatos vita és egyedi fellépések elősegítésére és előmozdítására;

A biológiai sokféleség és az éghajlatváltozás

64. hangsúlyozza a biológiai sokféleség és az ellenálló ökoszisztémák rendkívüli fontosságát az éghajlatváltozás enyhítése és az ahhoz való alkalmazkodás szempontjából, tekintve, hogy a szárazföldi és a tengeri ökoszisztémák jelenleg az emberi eredetű CO_2-kibocsátás mintegy felét nyelik el;

65. üdvözli az éghajlatváltozás hatásainak csökkentésére irányuló intézkedések növekvő támogatását, amely a biológiai sokféleség számára is előnyös lehet, ugyanakkor ez nem járhat negatív hatással magára a biológiai sokféleség támogatására nézve;

66. felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy az éghajlatváltozás csökkentésével és az ahhoz való alkalmazkodással összefüggésben tett lépések ne gyakoroljanak káros hatásokat a tengeri és a szárazföldi biológiai sokféleségre;

67. hangsúlyozza, hogy a talaj létfontosságú szerepet játszik a biológiai sokféleséggel kapcsolatos uniós célkitűzések megvalósításában; elismeri, hogy a talajpusztulásnak elsősorban helyi és regionális okai és hatásai vannak, valamint hogy következésképpen tiszteletben kell tartani a szubszidiaritás elvét; felszólítja a tagállamokat, hogy tegyenek eleget a talaj minőségének biztosítására irányuló kötelezettségeiknek és gondoskodjanak a talaj jó állapotának megőrzéséről, valamint sürgeti a talajvédelmi jogszabályokkal nem rendelkező tagállamokat, hogy tegyenek eleget kötelezettségeiknek;

A biológiai sokféleség gazdasági értéke

68. hangsúlyozza a parti menti területek fejlődését és a tengeri ökoszisztémák környezetvédelmét illetően a halászat által betöltött fontos gazdasági és társadalmi szerepet; úgy véli, hogy a közös halászati politikának nem szabad hátráltatnia, sőt, elő kell segítenie a tagállamok biológiai sokféleségre vonatkozó törvényi szabályozását, különösen a NATURA 2000 tengeri helyszíneire vonatkozó megfelelő védintézkedések életbe léptetését illetően;

69. elismeri a fenntartható gazdaság és környezetbarát infrastruktúra kialakításában rejlő jelentős foglalkoztatási potenciált, amely természeténél fogva helyi, harmadik országba nem áthelyezhető munkahelyek teremtésével jár, és ezáltal jelentősen hozzájárul az Európa 2020 stratégiához;

70. határozott meggyőződése továbbá, hogy az erőforrás-hatékonyságnak, a fenntartható gazdasági fejlődésnek és a természetvédelemnek szorosan együtt kell járnia; különösen az öko- és agrár-idegenforgalom fejlesztésére hívja fel a figyelmet, amelyek keretében a pihenés és a megőrzés egymást erősítik;

71. hangsúlyozza az Európa 2020 stratégia végrehajtása során a biológiai sokféleség megőrzésének fontosságát, nemcsak a biológiai sokféleség révén esetlegesen keletkező munkahely-teremtési potenciálra, hanem az erőforrások hatékony és fenntartható használatához való hozzájárulására is figyelemmel; elismeri, hogy az egyre fokozódó nyersanyag-termelési, kereskedelmi és fogyasztási szintek a biológiai sokféleség csökkenése mögött meghúzódó jelentős hajtóerőt képezik, ennélfogva pedig felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fogadjanak el a erőforrás-hatékonyságra, valamint a fenntartható fogyasztásra és termelésre vonatkozó politikák előmozdítására és fejlesztésére irányuló intézkedéseket;

2010. szeptember 21., kedd

Finanszírozás

72. tudomásul veszi a Bizottság 2004-es becsléseit, amelyek szerint a Natura 2000 hálózat kezelésének éves költsége 6,1 milliárd euróba fog kerülni; hangsúlyozza azonban, hogy a TEEB-jelentés szerint a biológiai sokféleség megőrzésére fordított befektetés megtérülése ennek százszorosa;

73. helyteleníti ugyanakkor, hogy az Európai Bizottság nem bocsátott rendelkezésre pótlólagos finanszírozási forrásokat a NATURA -2000 irányelvek végrehajtására, továbbá hogy nem áll rendelkezésre az Európai Unióban a biológiai sokféleség megőrzésére évente fordított teljes összeg egyértelmű lebontása, és sürgeti a tagállamok és a Bizottság együttműködését annak érdekében, hogy tisztább képet kapjunk;

74. támogatja a Natura 2000 hálózat természeti értékei iránti nagyobb közösségi felelősségvállalást, különösen a finanszírozás szintjén;

75. üdvözli a LIFE+ kiadásainak növekedését (+ 8 % a 2011. évi költségvetés-tervezetben), azonban hangsúlyozza, hogy ez a pénzügyi eszköz az Európai Unió költségvetésének továbbra is csupán töredékét (0,2 %-át) jelenti; megállapítja továbbá, hogy az EU által finanszírozott védelmi intézkedések nem mindig maradnak fenn a közösségi finanszírozás megszűnését követően; felszólítja a Bizottságot, hogy vegye jobban figyelembe a projektek fenntartásával kapcsolatos különböző tényezőket, és dolgozza ki a projektek végső kifizetés utáni szisztematikus nyomon követését;

76. tisztában van azzal, hogy a biológiai sokféleség megőrzéséhez egyéb eszközök, például a strukturális alapok és a vidékfejlesztési alapok révén is rendelkezésre áll kiegészítő támogatás, ugyanakkor sajnálattal állapítja meg, hogy a tagállamok csak korlátozott mértékben használják ki e lehetőséget; emlékeztet arra, hogy a biológiai sokféleség finanszírozására szolgáló legnagyobb hozzájárulás jelenleg az EMVA-n keresztül áll rendelkezésre;

77. az új (2014-től kezdődő) többéves pénzügyi keretre vonatkozó jövőbeli tárgyalások és döntések, valamint a jelenlegi költségvetési keret (2007–2013) félidős felülvizsgálatának sérelme nélkül elvárja, hogy a költségvetési megszorítások a korábbiaknál sokkal inkább szükségessé fogják tenni az európai kiadások – többek között a biológiai sokféleséggel kapcsolatos kiadások – magas hozzáadott értékének megvalósítását és fokozott hatékonyságát;

78. ennélfogva hangsúlyozza, hogy nagyobb betekintést kell nyerni a biológiai sokféleséggel kapcsolatos kiadások hatékonyságába, és felszólítja a Bizottságot, hogy biztosítson példákat a hatékonyság és a hozzáadott érték szempontjából helyes gyakorlatra;

79. üdvözli a Nemzetközi Természetvédelmi Unió (IUCN) azon ajánlását, hogy a GDP 0,3 %-át fordítsák a biológiai sokféleség megőrzésére irányuló nemzeti intézkedésekre;

80. aggodalmát fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy több tagállamban a LIFE+ program keretében finanszírozott projektek éves száma nem éri el az indikatív felosztás mértékét; felhívja a Bizottságot, hogy értékelje ennek a nem teljes körű felhasználásnak az okait, és amennyiben szükséges, tegyen javaslatot a program szabályainak módosítására, különösen a társfinanszírozás összegét illetően;

81. meggyőződése, hogy csupán a közkiadások nem elegendőek az uniós kiemelt cél eléréséhez, és hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a vállalati felelősségvállalás a biológiai sokféleségre is vonatkozzon; felkéri a Bizottságot, hogy vizsgáljon meg minden olyan eszközt, amellyel a biológiai sokféleség megőrzésére irányuló pozitív beruházásokat ösztönző és a biológiai sokféleséget veszélyeztető beruházásokat visszaszorító politikák hajthatók végre, mind az állami, mind pedig a magánszektorban; e tekintetben üdvözli a vállalkozások és a biológiai sokféleség platformját, amelyet a Bizottság a magánszektornak a biológiai sokféleséggel kapcsolatos menetrendbe történő bevonása céljából indított el;

82. a biológiai sokféleséggel kapcsolatos projektek finanszírozáshoz való hozzáférésére vonatkozó szabályok tekintetében nagyobb fokú rugalmasságot ajánl, és minden piaci szereplőt ösztönöz azok igénybevételére;

83. szükségesnek tartja továbbá, hogy a piacra kerülő termékek végső ára a külső költségeket, kockázatokat és hatásokat is foglalja magában, mint például a mezőgazdasági tájkép megőrzését, a biológiai sokféleségben okozott kárt vagy a biológiai sokféleség támogatása kapcsán felmerülő költségeket; különösen azért, mert ez hosszú távon a társaságok saját érdekét szolgálja, ha továbbra is hozzá akarnak férni a természeti erőforrásokhoz; sürgeti az Európai Bizottságot, hogy a lehető leghamarabb, de mindenképpen még 2010-ben tegye közzé a Natura 2000 jövőbeli finanszírozásáról bejelentett közleményt, hogy ezt a szempontot a biológiai sokféleségre vonatkozó, 2020-ig tartó időszakra szóló új stratégiával együtt lehessen megvizsgálni;

Adat- és tudásbázis

84. hangsúlyozza az integrált környezeti számlák jelentőségét a környezet és a gazdaság közötti kapcsolat európai, nemzeti és regionális szintű elemzése tekintetében, a termelési és fogyasztási modellek természeti erőforrásokra gyakorolt hatásainak felmérése érdekében, és felszólítja a tagállamokat, hogy folyamatosan biztosítsák az Eurostat és az Európai Környezetvédelmi Ügynökség számára a szükséges adatokat;

85. rámutat arra, hogy a kutatás és fejlesztés kiemelt jelentőséggel bír a ismeretek jelenlegi hiányának pótlása és a biológiai sokféleség trendjeinek rendszeres nyomon követése céljából, valamint a biológiai sokféleség csökkenésének megállítását célzó politikai eszközök kialakítása szempontjából;

86. üdvözli a Bizottság 2001–2006-os időszakot felölelő átfogó jelentését, amelyben értékeli az EU-beli védett élőhelyek és fajok védettségi helyzetét, valamint a tagállamok által a Natura 2000-re vonatkozó jogszabályok végrehajtásában tett előrehaladást; sajnálja azonban, hogy a jelentésben túl sok a „nincs adat" besorolás; felszólítja a tagállamokat, hogy javítsák jelentéstételüket, az Európai Környezetvédelmi Ügynökséget és a Bizottságot pedig, hogy biztosítsák a jövőbeli jelentésekben az adatok nagyobb megbízhatóságát és jobb összehasonlíthatóságát;

87. hangsúlyozza egy világos kiindulási alap kialakításának szükségét, amelyre támaszkodva a Bizottság felméri a (rész)célok elérésének irányába tett előrehaladást; e tekintetben üdvözli az Európai Környezetvédelmi Ügynökség által a Biológiai Sokféleség Európai Információs Rendszere (BISE) és a biológiai sokféleséggel kapcsolatos kiindulópont tekintetében végzett munkát, ami hasznos eszközöket fog biztosítani a biológiai sokféleséggel kapcsolatos politikák kidolgozásának javításához és finomításához, különösen a Bizottság által jelenleg kidolgozás alatt álló stratégiai terv vonatkozásában; hangsúlyozza, hogy a meglévő adatokat kell használni, ahelyett, hogy az új adatok gyűjtéséhez ragaszkodnának;

88. tekintettel a biológiai sokféleségre vonatkozó ismereteknek a nyilvánosság körében tapasztalható hiányára, üdvözli a Bizottság tájékoztató kampányát és szorgalmazza az ismeretterjesztésre irányuló tagállami erőfeszítések jelentős növelését, és a legjobb gyakorlatok cseréjét;

Nemzetközi vonatkozások

89. aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a 2002-ben a fenntartható fejlődésről szóló világkonferencián lefektetett, a biológiai sokféleség csökkenési arányának 2010-ig történő mérséklésére vonatkozó globális célkitűzést nem sikerült megvalósítani vagy akárcsak megközelíteni, továbbá a biológiai sokféleség folyamatos csökkenése és az ökoszisztéma degradációja által a millenniumi fejlesztési célokra, a szegénység és az éhínség 2015-ig történő csökkentésére, valamint az egészség és az emberi jólét javítására irányuló célkitűzésre gyakorolt hatás miatt, és felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy támogassák a biológiai sokféleségnek a világszintű folyamatokban – mint például a millenniumi fejlesztési célokban – való érvényesülését;

90. üdvözli a Biológiai Sokféleség Egyezmény részes feleinek 2010 októberében Nagoyában tartandó konferenciáját, és sürgeti az Európai Uniót, hogy széles körű, jól felkészült és koordinált küldöttséggel képviseltesse magát; hangsúlyozza, hogy az EU-nak erőteljes és egységes előzetes álláspontot kell meghatároznia; aggasztja ugyanakkor, hogy csak a környezetvédelmi miniszterek fognak részt venni a konferencián, pedig a biológiai sokféleség átfogó menetrendjével kapcsolatos előrehaladás biztosítása ágazatokon átívelő megközelítést igényel;

91. sürgeti a Bizottságot, hogy támogassa a biológiai sokféleség és az ökoszisztéma szolgáltatások tudományos területére irányuló politikák kormányközi platformjának létrehozását az Egyesült Nemzetek környezetvédelmi programjának égisze alatt, és tegyen erőfeszítéseket a platform létrehozása érdekében;

92. támogatja a francia elnökség alatt egy 2008 júliusában tartott találkozón megvitatott elképzelést, hogy dolgozzanak ki a Natura 2000-hez hasonló hálózatokat az EU olyan tengerentúli országaiban és területein, valamint a legkülső régiókban, amelyek a Föld néhány leggazdagabb, a biológiai sokféleség szempontjából kiemelt területnek adnak otthont, és hangsúlyozza, hogy ennek kialakítását az uniós politikai eszközökön – például a fejlesztési politikán – keresztül kell támogatni;

93. rámutat, hogy az erdőirtás sokkal több CO_2-kibocsátásért tehető felelőssé, mint a teljes közlekedési ágazat, és hogy az erdők megőrzése a biológiai sokféleség és ökoszisztéma szolgáltatások átfogó megőrzésének egyik kulcsfontosságú tényezője;

2010. szeptember 21., kedd

94. biztatja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a harmadik országokkal való kapcsolataik keretében hatékonyan érvényesítsék a környezetvédelmi fenntarthatóságot is a szociális jogok tisztelete, a helyi közösségek és az őslakos népesség védelmének és a döntéshozatalban való részvételének garantálása mellett, különös tekintettel a földhasználatra és az erdővédelemre, valamint folytassák a „zöld diplomáciát"; felszólítja a tagállamokat és az Európai Bizottságot annak biztosítására, hogy a millenniumi fejlesztési célok elérését támogató 12 pontos uniós cselekvési terv elismerje, hogy a környezetvédelmi fenntarthatóságot érvényesíteni kell a fejlesztési együttműködés és a külső fellépések révén, továbbá hogy a biológiai sokféleség és az ökoszisztéma szolgáltatások támogatására célzott pénzügyi beavatkozást biztosítson;

95. hangsúlyozza, hogy innovatív pénzügyi rendszerekre van szükség a biológiai sokféleség (gazdasági) értéke elismerésének előmozdítására; sürgeti a tagállamokat és a Bizottságot, hogy folytassanak világszintű megbeszéléseket az ökoszisztéma szolgáltatások kifizetése innovatív rendszereinek szükségességéről és lehetséges módozatairól;

96. kitart amellett, hogy a nemzetközi kereskedelmi megállapodásokban kulcsfontosságú a kereskedés tárgyát képező termék fenntarthatósága; e tekintetben kiemeli annak szükségét, hogy a Kereskedelmi Világszervezet jövőbeli megállapodásai a nem kereskedelmi szempontokra is terjedjenek ki, beleértve a termelési módszereket és a biológiai sokféleség tiszteletben tartását is;

97. mélységes sajnálatát fejezi ki a CITES konferencia csalódást okozó kimenetele kapcsán, ahol az Európai Unió álláspontjának főbb elemei, például a kereskedelmi szempontból kiemelt jelentőségű tengeri fajok védelme nem valósult meg;

98. határozottan felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy gyorsítsák fel és tegyék hatékonyabbá a döntéshozatali eljárásaikat, több forrást és időt fordítsanak a harmadik országokkal való diplomáciai erőfeszítésekre, és erősítsék meg a kapacitások és az egyezmények közötti szinergiákat; tekintve, hogy számos Natura 2000 védett területet közvetlenül vagy közvetetten érint a szennyezés, valamint hogy a természetet Európán kívüli tényezők is károsítják, hangsúlyozni kell annak szükségességét, hogy az európai normákat a szomszédos országokkal kötött partnerségi megállapodásainkba is belefoglalják;

*

* *

99. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.

Bizottsági közlemény: A természeti csapások és az ember okozta katasztrófák megelőzésére irányuló közösségi koncepció

P7_TA(2010)0326

Az Európai Parlament 2010. szeptember 21-i állásfoglalása a természeti csapások és az ember okozta katasztrófák megelőzésére irányuló közösségi koncepcióról szóló bizottsági közleményről (2009/2151(INI))

(2012/C 50 E/04)

Az Európai Parlament,

— tekintettel a Bizottság 2009. február 23-i, „A természeti csapások és az ember okozta katasztrófák megelőzésére irányuló közösségi koncepcióról" szóló közleményére [1], és a vonatkozó hatásvizsgálatra [2], valamint a Bizottság 2007. december 14-i, az európai korai figyelmeztető rendszerek megerősítéséről szóló munkadokumentumára [3],

[1] COM(2009) 0082.
[2] SEC(2009) 0202.
[3] SEC(2007) 1721.